

وقتی نیچه گریست

رمانی دربارهی وسوس

اروین د. یالوم

سپیده حبیب

یالوم، اروین د. م	سرشناسه:
وقنی نجه گرست: رمانی درباره وسوس / اروین د. یالوم؛ مترجم سپیده حبیب	عنوان و نام پدیدآور:
تهران: نشر قطره، ۱۳۸۹	مشخصات ناشر:
۵۱۲ ص	مشخصات ظاهری:
سلسله انتشارات - ۱۱۷۸ - ومان - داستان خارجی - ۷۷	فروش:
۹۷۸-۶۰۰-۲۰۲-۱۱۹-۹	شابک:
وضیعت همروزت نویسی: فلیا	وضیعت همروزت نویسی:
عنوان اصلی: When Nietzsche Wept; 2005	یادداشت:
Nietzsche, Friedrich Wilhelm	موضوع:
نیچه، فریدریش وللم، ۱۸۴۴-۱۹۰۰	موضوع:
بروری، پوزف، ۱۹۵۰، ۱۸۴۲	موضوع:
Breuer, Joseph	موضوع:
دانستان‌های آمریکایی - قرن ۲۰	موضوع:
روزانه‌دانانگر و یسار - داستان	موضوع:
افسردگی - داستان	موضوع:
حبیب، سپیده، -، مترجم	شانه‌ی افزوده:
PS ۳۵۷۳ / ۷ و ۶۱۱۷۸	ردیبدندی کنکره:
۱۳۹۴	ردیبدندی دیوبی:
شماره‌ی کتاب‌شناسی ملی: ۱۵۰۷۱۲	شماره‌ی کتاب‌شناسی ملی:

دکتر سپیده حبیب آقا دکتر اروین یالوم
را با اطلاع و موافقت ایشان به فارسی ترجمه سی کنند.

نشرقطره از برچسب برای تغیر قیمت استفاده نمی‌کند.

تمامی حقوق محفوظ است.

تهران، خیابان دکتر فاطمی، خیابان شیخLER، کوچه‌ی بنشه، پلاک ۸

تلفن: ۸۸۹۷۳۳۵۱-۳

وقتی نیچه گریست

اروین د. یالوم

مترجم: سیده حبیب

صفحه آرا: زیلا پی سخن

طراح جلد: مهسا ثابت دیلمی

چاپ پنجه و یکم: ۱۴۰۱

چاپ: جباری

شمارگان: ۵۰۰۰ نسخه

بهای: ۱۵۵۰۰ تومان

یادداشت مترجم

مطالعه‌ی کتاب وقتی نیچه گریست را درست پس از پایان دوره‌ی تخصصی روانپژشکی ام آغاز کردم. پس از گذراندن امتحانات، دست‌کم تا یکی دو ماه خود را از هر مطالعه‌ی تخصصی معاف می‌دیدم و به همین دلیل به رمان روی آورده بودم. ولی اتفاق باعث شد دیگران هم تخصصی از آب درآید! هنگام مطالعه‌ی آن، خاطره‌ی یکی از شخصیتین روزهای دوره‌ی دستیاری زنده شد: دو سه روزی بود که به عنوان دستیار روانپژشکی سال اول، کار در بخش بیماران بستری را آغاز کرده بودم که پس از عیادت یک هیمار با سؤال استاد رویه رو شدم: «شاید کمی زود باشد، ولی می‌توانید اصطلاح انتقال^۱ و انتقال متقابل^۲ را تعریف کنید؟» بله، می‌توانستم! چون اتفاقاً درست شب پیش، این دو اصطلاح را مرور کرده بودم: انتقال انتظارات، باورها و پاسخ‌های هیجانی ای است که بیمار در رابطه‌ی پزشک - بیمار وارد می‌کند و انتقال متقابل، برعکس، به انتظارات، اعتقادات و پاسخ‌های هیجانی ای گفته می‌شود که پزشک در رابطه‌ی میان پزشک و بیمار وارد می‌کند. از من خواسته شد مثالی بزنم که زدم. به همین سادگی! تصور می‌کنم این

---

1. Transference

2. Countertransference

نخستین سوالی بود که در دوره‌ی دستیاری با آن مواجه شدم. ولی حقیقت این است که درک این دو اصطلاح به زمان و تجربه‌ی بیشتری نیاز داشت. رعایت که در دست داشتم چنان به زیبایی به این دو مفهوم و مفاهیم بنیادین ارتباط پژشک-بیمار می‌پرداخت که بسی اختیار آرزو کردم کاش آن را در ابتدای دوره‌ی آموزشی روانپژشکی خوانده بودم.

امروزه آموزش غیرمستقیم یکی از موفق‌ترین روش‌های آموزشی در رده‌های سنی مختلف شناخته شده و اروین یالوم، استاد روانپژشکی دانشگاه استنفورد، از نخستین کسانی است که با نوآوری در زمینه‌ی تألیف «Roman آموزشی»، توانست آموزش غیرمستقیم را به دوره‌های تخصصی روانپژشکی نیز وارد کند.

کتاب به روایویی خیالی فریدریش نیچه، فیلسوف نامی، و دکتر یوزف برویر می‌پردازد. برویر که شهرتش در علم طب، کمتر از آوازه‌ی نیچه در فلسفه نیست، از استادان زیکموند فروید (پدر دانش روانکاوی) محسوب می‌شود. اینکه چرا نیچه قهرمان این داستان شده و محور توصیف روان‌درمانی اگزیستانسیال قرار گرفته است، خود داستانی شنیدنی دارد که در بخش از نظر تخصصی تا رمان آموزشی از زبان نویسنده خواهد خواند. دکتر یالوم در خلال این داستان جذاب، به توصیف درمان‌های رایج و سواس فکری می‌پردازد که هر دو شخصیت داستان به نوعی گرفتار آناند، و از رفتار درمانی و خواب‌واره تا شناخت درمانی کمک می‌گیرد، ولی درنهایت، روش روان‌درمانی اگزیستانسیال است که کتاب بیش از هرجیز، در پی توصیف آن است. در این میان فروید نیز جا به جا در داستان حاضر می‌شود و به تعبیری، الفبای دانشی را که بعدها به عنوان شاخه‌ی جداگانه‌ای از علم مطرح کرد، از استاد فرامی‌گیرد. در این رمان، یالوم با احاطه‌ی کامل به تاریخ، داستان را چنان می‌آراید که خواننده را با خود به سده‌ی نوزدهم و زمان زایش دانش روانکاوی می‌کشاند. امروزه با پیشرفت علوم و روزآمد

شدن اطلاعات، خصوصاً در حرفه‌ی پزشکی، بسیاری از ما فراموش کرده‌ایم که پیش‌کسوتان از کجا آغاز کرده‌اند و چگونه اندیشیده‌اند تا توانسته‌اند نخستین سنگ هر دانشی را بنا نهند.

یالوم، گروه‌درمانگر روان‌درمانی اگریستانسیال، با تیزبینی خاص خود و با بیان جزئیات کار دکتر برویر، هنر توجه به رفتار غیرکلامی^۱ بیمار را به پزشکان و روانپزشکان جوان می‌آموزد: اینکه در جزئیات چهره، لباس، لحن و کوچکترین حرکات صورت و اندام بیمار، نشانه‌هایی در خور توجه موجود است که اطلاعات ذی قیمتی در اختیار طبیب قرار می‌دهد. کتاب به‌نوعی، گوش دادن فعال^۲ را نیز رمزگشایی می‌کند و نمونه‌ی تجربی جالبی از آن ارائه می‌دهد: نویسنده از زبان دکتر برویر تمامی آنچه را در حین معاینه و مصاحبه با بیمار در ذهن طبیب جریان دارد به ذهن آگاه خواننده می‌کشاند و یاد می‌دهد که طبیب از اینمه به هر طبیعت، این جریان ذهنی را آگاهانه در خویش دنبال می‌کند و ازان بتوانی کمک به بیماریاری می‌گیرد. همین جاست که کتاب بارها و بارها به بیان تجزیه‌ی مفاهیم انتقال و انتقال متقابل می‌پردازد. نمونه‌های این دو چنان فراوان‌اند که خواننده‌ی کنجدکاورا در سطر سطر کتاب به خود می‌خوانند. جالب اینجاست که یالوم روش‌های رویارویی با این پدیده‌ها را نیز در لابه‌لای خطوط داستان و سایر کتاب‌هایش به خواننده آموزش می‌دهد. درواقع، یالوم را می‌توان به حق آموزگار این دو مفهوم اساسی نامید. او خود در جایی گفته است: «بهترین تنبیس بازان دنیا پنج ساعت در روز تمرین می‌کنند تا نقاط ضعف بازی خود را رفع کنند. استادان ذن، با اشتیاق حاضرند در سکون بی‌پایان ذهنی فروروند؛ یک بالرین حفظ تعادل را در خود به کمال می‌رسانند؛ کشیش

1. Nonverbal Behavior

2. Active Listening

همواره در حال آزمودن و جدان خویش است. هر حرفه‌ی تخصصی دارای قلمروی است که شخص برای متخصص شدن لازم است در آن تبحر یابد. برای یک روان‌درمانگر، این قلمرو دوره‌ی آموزشی خستگی ناپذیر بهسازی خویش است که هرگز از آن فارغ‌التحصیل نمی‌شود؛ همان که به‌اصطلاح "انتقال متقابل" خوانده می‌شود.^۱

نویسنده در توصیف رفتار برویر، نحوه‌ی برقراری یک رابطه‌ی درمانی^۲ درست را آموزش می‌دهد، رابطه‌ای که شکل نمی‌گیرد مگر با برقراری تعادل میان سه نقشِ محوری طبیب: شنونده‌ی همدل^۳، متخصص^۴ و فرد دارای اقتدار^۵ درمانی؛ هنری که برویر در ارتباط با مراجعان مطبیش، حتی زمانی که درمان بیماری از حیطه‌ی تخصصی اش خارج است و کار به ارجاع بیمار می‌انجامد، به کار می‌گیرد و متأسفانه در طبابت امروزه، رو به فراموشی است. خلاصه‌ای^۶ کتاب خوانندگان خود را خواهد یافت و این یادآوری‌ها تنها با این نیت انجام شد که دقیق خواننده را هنگام مطالعه‌ی متن، دوچندان کند.

کتاب وقتی نیچه گریست سال گذشته از زبان آلمانی به فارسی برگردانیده شد و توسط نشرنی در اختیار دوستداران کتاب قرار گرفت؛ ولی از آنچاکه در معرفی آن، بر جنبه‌ی آموزشی کتاب و شناخت نویسنده تأکیدی نشده بود، از دید بسیاری از خوانندگان تخصصی دور ماند. چاپ این کتاب ادامه‌ی کار ترجمه را از نسخه‌ی انگلیسی (زبان اصلی کتاب) با تردید

1. I.D.Yalom, *Love's Executioner & Other Tales of Psychotherapy* (Perennial Classics, 2000) p 39.

2. Therapeutic Rapport

3. Empathic listener

4. Expert

5. Authority

رویه روکرد، ولی درنهایت با توجه به اهمیتی که نویسنده به آموزشی بودن رمان‌هایش می‌دهد و نیز لزوم شناساندن او و سبک خاصش به خواننده‌ی فارسی زبان، برآن شدیم تا کار را به اتمام برسانیم.

لازم به ذکر است که پانویس‌ها عمدتاً برگرفته از دایرة المعارف بریتانیکا^۱ و درس نامه‌ی جامع روانپژوهشکی کاپلان و سادوک^۲ است. در محدود مواردی هم که نویسنده عیناً از عبارات کتاب چنین گفت زرتشت در متن استفاده کرده، برگردان استاد داریوش آشوری مورد استفاده قرار گرفته است. بخش انتهایی کتاب با عنوان از نشر تخصصی تا رمان آموزشی گزیده‌ای از فصل‌های هشتم، نهم و دهم کتاب منتخبی از آثار بالوم است که به چگونگی شکل‌گیری این رمان از زبان نویسنده می‌پردازد. املای فارسی تمام اسمی موجود در کتاب به پیشنهاد دوست و همکار گرامی ام، آقای آرش حجازی، مدیر نشر کارزان، از کتاب فرهنگ تلفظ نام‌های خاص تأثیف آقای فریبرز مجیدی و براساس تلفظ آن نام در کشور مبدأ انتخاب شده است. از ایشان برای این پیشنهاد و کوششی که خود و همکارانشان در چاپ این برگردان کرده‌اند، صمیمانه سپاسگزارم. من مانند یک تشكر خانوادگی از خواهر نازنینم، سوزان، که کتاب را به من معرفی کرد.

سپیده حبیب

اردیبهشت ۱۳۸۵

---

1. Encyclopædia Britannica

2. Kaplan & Sadock's *Comprehensive Textbook of Psychiatry*